

Akárcsak a Kádár-korszakban

A televízióban az első drasztikus lépés megtörtént. Szénási Sándort letiltották a képernyőről, az AKTuális című műsorban. Ennek akadálytalan keresztülvitelét az alelnök által — a kormány jóváhagyásával — életbe léptetett új szervezeti és működési szabályzat tette lehetővé. A rádióban — ugyancsak a kormány jóváhagyásával — bevezetett új szmsz intézkedései miatt neves rádiós személyiségek látták jobbnak otthagyni a munkahelyüket. A két cég munkatársai, akik nem kívánnak együttműködni a kormányzó hatalom nyilvánvaló bizalmát élvező új vezetőkkel, kiszolgáltatott helyzetbe kerültek.

Eörsi István író a minap a Magyar Narancsban javaslatot tett közzé közös fellépésre. Miért tartotta fontosnak, hogy elképzelését a vele rokonszenvező más sajtóorgánumok is köztegyék?

— Mert ismét megmutatkozik, milyen katasztrofális következményekkel jár, hogy az értelmiségnek, akár csak a Kádár-korszakban, most sincsenek hatékony érdekvédelmi szervezetei.

— *Mit javasol?*

— Minthogy a Magyar Rádió és a Magyar Televízió újonnan kidolgozott és kormányzatilag jóváhagyott Szervezeti és Működési Szabályzata, továbbá a műsor-

struktúrája a műsortervezéstől a -sugárzásig a rádiós és televíziós munka minden fázisába beépítette a cenzúra lehetőségét, az olyan műsorok résztvevői, amelyekben cenzurális beavatkozás elképzelhető, csak akkor vállaljanak szereplést, ha a műsor-készítők előre garantálják, hogy az általuk elmondottakból semmi olyasmi nem marad ki, amihez ők maguk ragaszkodnak. A műsor készítője járuljon hozzá előre ahhoz, hogy amennyiben a fenti feltételt nem teljesítheti, akkor műsorának vendége publikálhassa az adás teljes, szerkesztett szövegét, azt is jelezve, hogy a közzétételre miért a nyomtatott sajtóban kerül sor.

— *Milyen eredmény várható e lépéstől?*

— Új helyzet állna elő, ha ennek az önvédelmi stratégiának a hatására, vagy ettől függetlenül, a rádió és a televízió vezetői újból diszkriminációkkal sújtának politikai céllal kiválogatott személyeket. Ez esetben megkerülhetlenné válik, hogy a közerkölcseikre kényes emberek egyénileg alkalmazott önvédelem helyett közös fellépésre szánják el magukat, hacsak nem akarjuk régi szokásunk szerint eltűnni azt, ami végleg tűrhetetlen.